

Dana 13. veljače 2015. godine, Hrvatski sabor je donio Zakon o izmjenama i dopunama zakona o izborima zastupnika u Hrvatskom saboru, sa 77 glasova “za” (SDP-53, HNS-10, HSU-4, IDS-2 i nacionalne manjine-8), 2 “protiv” (Kajin i Linić) i 3 “suzdržana” (Holy iz Orah-a, Kregar i Rilje iz SDP-a).

IDS je podnio tri amandmana, od kojih dva (na članke 2. i 35. konačnog prijedloga zakona) su se odnosila na provedbu članka 15., stavka 3., Ustava, koji glasi: “zakonom se može, pored općega biračkog prava, pripadnicima nacionalnih manjina osigurati posebno pravo da biraju svoje zastupnike u Hrvatski sabor”. Klub zastupnika SDP-a u potpunosti je razumio intenciju amandmana IDS-a i intimno se složio s navedenim prijedlogom ali pozivajući se na Ustavni sud i njegov stav po navedenom pitanju, odnosno sa neuvjerljivim izgovorom glatko je odbio amandmane. Sabor je predstavničko tijelo građana i nositelj zakonodavne vlasti, te stoga stranke koalicijske većine kao politička tijela ipak su trebale iskazati glasovanjem da im je stalo do provedbe članka 15., stavka 3., Ustava pa i pod pretpostavkom da bi Ustavni sud opet mogao ukinuti to pravo; ali na takav bi način stranke dale do znanja da im je do tog prava iskreno stalo i pripadnici nacionalnih manjina kao birači bi to znali cijeniti. No, postupivši kako su postupile stranke koalicijske većine dokazale su suprotno, te se postavlja pitanje zašto, s kojim razlogom im dati povjerenje na predstojećim parlamentarnim izborima kad su već dokazale da nisu voljne potruditi se da svoja politička uvjerenja i svoje vrijednosti idealističkog svjetonazora pretvore u stvarnost?

Iako su mu odbijeni amandmani na konačni prijedlog zakona, IDS je isti podržao, a što je žalosna činjenica; vjerojatno je ocijenio da amandmani koje je podnio nisu toliko bitni, te prihvatanjem istih nije uvjetovao svoju podršku, a što da je učinjeno itekako bi utjecalo na usvajanje, odnosno neprihvatanje zakona jer bez dva IDS-ova glasa zakon ne bi bio donijet; naime, za donišanje navedenog zakona bila je potrebna apsolutna većina, odnosno 76 glasova, a donijet je sa 77 glasova.

Još više žalosti činjenica da Klub zastupnika nacionalnih manjina nije podnio amandman kojim bi se konačno osiguralo i provelo pravo pripadnika nacionalnih manjina, koje Ustav omogućava, da se zakonom pored općega biračkog prava (biranja stranačke/koalicijske liste, odnosno političkog zastupnika) pripadnicima nacionalnih manjina osigura posebno pravo da biraju svoje zastupnike u Saboru. A najviše žalosti činjenica da su svi zastupnici Kluba zastupnika nacionalnih manjina, koji broji 8 zastupnika, podržali konačni prijedlog zakona bez da uvjetuju svoju podršku prihvaćanjem IDS-ovog amandmana, kojim bi svojim biračima osigurali provedbu članka 15., stavka 3., Ustava; očigledno je da ni njima to nije bilo toliko važno.

Nedjelovanje i nedjelotvornost zastupnika nacionalnih manjina

Scritto da Zilli

Lunedì 16 Marzo 2015 12:58 - Ultimo aggiornamento Lunedì 16 Marzo 2015 13:02

Nedavno, pri donašanju državnog proračuna za 2015. godinu, ti isti zastupnici su se pobrinuli da svoj glas podrške za predloženi državni proračun "monetiziraju" putem većinske stranke na vlasti (SDP-a), koja je objeručke prihvatila da osigura taj "sitniš" (koji je težio samo 13.090.000,00 kuna na račun poreznih obveznika) u korist zastupnika nacionalnih manjina i njihovih želja. Tako je zastupnik Furio Radin osigurao dodatni iznos od 2.000.000,00 kuna Talijanskoj uniji, u kojoj obnaša dužnost predsjednika (te sada može još bolje upravljati u istoj, naravno na način koji smatra da je njemu najsvrsishodniji), i dodatnih 700.000,00 kuna Izdavačkoj kući EDIT (uz iznos od 1.300.000,00 kuna godišnje koje je bio uspio osigurati u dogovoru sa Sanaderom), čiji je jedini osnivač Talijanska unija, i stoga koja je u "interesnoj sferi" zastupnika, jer jedini dnevni list na talijanskom jeziku valja uvijek podržati kako bi ga isti uvijek podržavao.

Iz navedenih činjenica neosporno proizlazi da kada su u pitanju novci/interesi zastupnici nacionalnih manjina znaju se dobro pobrinuti i uvjetuju svoju podršku ali kada su u pitanju prava njihovih birača onda nađu bezbroj izlika za svoje nedjelovanje i nedjelotvornost.

Smatram prijeko potrebnim navesti poimence sadašnje zastupnike nacionalnih manjina, a oni su: Bilek Vladimir, Crnogorac Dragan, Hodžić Nedžad, Horvat Mile, Juhás Šandor, Kajtazi Veljko, Pupovac Milorad i Radin Furio. Držim da zastupnici/zaštitnici poput njih ne trebaju pripadnicima nacionalnih manjina jer su učinili vrlo malo za svoje sunarodnjake ali zato su za sebe učinili iznimno jako puno, te su sveli kvalitetnu manjinsku politiku na običan i degutantno osobni etno biznis (sa svim povlasticama koje idu uz zastupničku dužnost, od plaće do povlaštene mirovine). Stoga, na glasačima, koji su ih dosad podržavali, je da ne nasjedaju, kad im ponovno budu nudili etničke fikcije na sljedećim izborima, već da im se zahvale za sve (ne)učinjeno, te da preferencijalni glas upotrijebe korisnije nego dosad.

Sadašnji zastupnici nacionalnih manjina su se dokazali samo kao oportunisti, koji se tobože bore za prava svojih sunarodnjaka samo kada se boje da će ostati bez udobnih fotelja, te tako njihov problem predstave kao problem nacionalne zajednice jer tobože bez njih prava manjina su ugrožena ako ih oni ne štite. Jadno. Ako je netko pobornik osobnog etno biznisa onda su to upravo oni koji su svoju nacionalnost pretvorili i proglasili u zanimanje zastupnika svoje nacionalne manjine. Odmah poslije Vladimira Šeksa, koji je zastupnik od 1990. godine, slijede Furio Radin (koji je zastupnik sa stažom od 1992. godine) i Milorad Pupovac (koji je zastupnik od 1995. godine), pa ako je netko zaradio samo na nacionalnoj pripadnosti to su sigurno oni, koji dobivaju zastupničku plaću i sve beneficije već punih i uzastopnih 23, odnosno 20 godina, a što osobno držim da je sramotno i za njih i za njihove nacionalne zajednice. Usput rečeno, Furia Radina podržavaju sve malobrojniji birači, koji na posljednjim izborima su svedeni na 3.067 (to jest 16,68% od ukupnih 18.387 birača). Demokratsko je pravo da se Furio Radin opet kandidira i ne sumnjam da će se opet kandidirati jer zastupnička plaća (u neto iznosu od 20.000,00 kuna) mu je potrebna kako bi mogao plaćati rate kredita (od 210.000,00 eura, kojeg je podigao 2008.

Nedjelovanje i nedjelotvornost zastupnika nacionalnih manjina

Scritto da Zilli

Lunedì 16 Marzo 2015 12:58 - Ultimo aggiornamento Lunedì 16 Marzo 2015 13:02

godine na rok vraćanja od 14 godina, a prema imovinskoj kartici od 2011. godine iznos duga je sveden na 150.000,00 eura); stoga, "čovik" mora ostati zastupnik barem do 2022. godine i vjerujemo da će se maksimalno pobrinuti kako bi mu to uspjelo. No, osobnog sam mišljenja da bi mu bilo najbolje da se povuče iz politike, da aktivira povlaštenu zastupničku mirovinu (dakako zasluženu) i da se povuče u Vintjan (Medulin) gdje je bankarskom novčanom pozajmicom stekao dom, jer je "radinizam" polučio ogromne rezultate u radu dobrostojećeg Furia Radina.